

Knjige nam pomagajo, da ne hitimo

»Mudi se mi! ... Nimam časa! ... Adijo! ...« Takšnih vzklikov dandanes najbrž ne slišimo samo v Litvi, ki leži v samem središču Evrope, temveč še marsikje po svetu. Pogosto nas tudi prepričujejo, da živimo v stoletju informacijskega preobilja, v stoletju, ko sta naglica in hitenje neizbežna.

A zgodi se, da v roke vzameš knjigo in začutiš, kako je lahko tudi drugače. Knjige imajo namreč čudovito lastnost – pomagajo nam, da ne hitimo. Ko listaš po knjigi in se mirno zatopiš v njeno vsebino, te na lepem ni več strah, da bi vse neopaženo zdrvelo mimo tebe. Tedaj spoznaš, da se ti ni treba brezglavo mučiti z nepomembnimi opravili. V knjigi vse poteka tiho in po natančnem redu. Morda je tako tudi zato, ker so strani v njej označene s števkami in ker med listanjem nežno in pomirjujoče šelestijo. V knjigi se dogodki iz preteklosti brez težav srečujejo z dogodki, ki se šele bodo zgodili.

Knjižni svet je široko odprt, resničnost v njem je poljubno prepletena z izmišljotino in domišljijo. Včasih se niti ne zavedaš več, ali si v knjigi ali v življenju opazil, kako čudovite so kaplje snega, ki se tali na strehi, in da jerebikove jagode niso le lepe, temveč tudi grenke. Kdo ve, ali si v resnici ležal sredi poletja na travi, nato pa prekržanih nog gledal oblake, plavajoče po nebu, ali pa si o tem samo bral v knjigi.

Knjige nam pomagajo, da ne hitimo, knjige nas učijo opazovanja, knjige nas vabijo, pravzaprav nas kar silijo, da sedemo. Najpogosteje jih namreč beremo sede, in sicer tako, da jih položimo na mizo ali na kolena, mar ne?

Ali si morda tudi ti med branjem opazil nekaj nenavadnega, namreč da tudi knjiga strmi vate? Da, da, tudi knjige znajo brati! Berejo ti s čela, z obrvi, iz tvojih dvignjenih ali spušenih koticov ustnic, še najraje pa berejo iz tvojih oči. Po očeh namreč prepoznajo, ali... No, saj veš, kaj!

Knjigi na tvojih kolenih gotovo ni dolgčas. Tisti, ki bere, naj bo otrok ali odrasel, je vendar že sam po sebi mnogo zanimivejši od tistega, ki se knjigo boji prijeti v roke in ki kar naprej hiti, saj nima časa, da bi se usedel in se razgledal okoli sebe.

Ob mednarodnem dnevu knjig za otroke zaželimo drug drugemu čim več zanimivih knjig. Pa tudi, da bi se še sami zdeli knjigam čim bolj zanimivi!

Kęstutis Kasparavičius
Prevedel Klemen Pisk.

Poslanico ob 2. aprilu 2019 je pripravila Litovska sekcija IBBY.

Plakat je dostopen na: http://www.ibby.org/fileadmin/user_upload/ICBD_2019_Poster_copy.pdf

Ilustracijo in besedilo je ustvaril **Kęstutis Kasparavičius** (1954), mednarodno uveljavljen litovski otroški pisatelj in ilustrator. V svet otroške književnosti je vstopil po dolgi ovinkasti poti; po končanem desetletnem šolanju na umetniški gimnaziji M. K. Čiurlionisa, kjer se je seznanjal z zborovskim dirigiranjem, je naposled spoznal, da bi se rad posvetil slikarstvu, zato se je vpisal na študij oblikovanja na Vilenski umetniški akademiji. Kasparavičiusove ilustracije je mogoče zlahka prepoznati, saj so portretirani objekti naslikani v značilnem realističnem slogu, notranji prostor je razgiban, perspektiva prepričljiva.

Kasparavičius je ilustriral več kot 60 knjig, številne od njih je napisal sam. Berejo jih otroci širom po svetu (od Japonske do Amerike) v 27 jezikih. Avtor je imel doslej 20 samostojnih razstav; njegova dela so bila že trinajstkrat predstavljena na mednarodnem sejmu otroških knjig v Bologni in so si prislužila številne ugledne knjižne nagrade po vsem svetu.

Litovska sekcija Mednarodne zveze za mladinsko književnost (IBBY) je Kasparavičiusa že večkrat nominirala za Nagrado Hansa Christiana Andersena in Spominsko nagrado Astrid Lindgren.

V slovenščini imamo naslednje njegove knjige; vse so izšle pri KUD Sodobnost International:

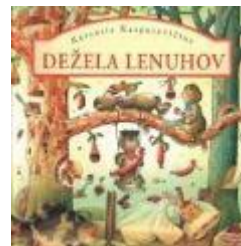
[Mala zima](#)

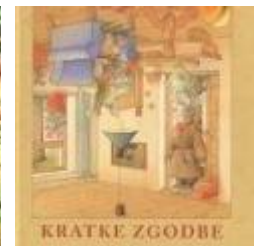
[Trapaste zgodbe](#)

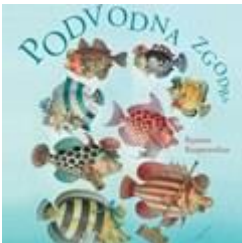
[Izginula slika](#)

[Dežela lenuhov](#)

[Kratke zgodbe](#)

[Podvodna zgodba](#)

Vir: <https://www.sodobnost.com/brands/kestutis-kasparavicius/>